

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΣΕΙΡΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΘΗΡΑΣ»

ΚΛΑΣΕΙΣ — ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ

1. Δραχμαὶ 0,10 — Τεμάχια 1.500.000
«Ἡ Τοιχογραφία τῆς Ἀνοιξέως. Λεπτομέρεια δυτικοῦ τοίχου».
2. Δραχμαὶ 0,20 — Τεμάχια 4.000.000
«Μαστοπρόχους μετὰ κριθῶν».
3. Δραχμαὶ 0,30 — Τεμάχια 2.000.000
«Ἡ Τοιχογραφία τῶν Κυανοπιθήκων».
4. Δραχμαὶ 1,50 — Τεμάχια 6.500.000
Ἡ «πρόχους τῶν πτηνῶν».
5. Δραχμαὶ 2,50 — Τεμάχια 4.000.000
«Ἡ Τοιχογραφία τῆς Ἀνοιξέως. Λεπτομέρεια δυτικοῦ τοίχου. Χελιδόνια ἐρωτοτροποῦν καὶ τερετίζουν».
6. Δραχμαὶ 5.— — Τεμάχια 3.000.000
«Ἡ Τοιχογραφία τῶν Ὀρύγων».
7. Δραχμαὶ 6,50 — Τεμάχια 500.000
«Ἡ Τοιχογραφία τῆς Πυγμαχίας. Λεπτομέρεια».

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ, βάσει στοιχείων Ἐθνικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Π. Γράββαλου.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: 31 × 43,5 χιλιοστά εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη - Ἑλκα Α.Ε.», Ἀθῆναι.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$ 1 = 29,85 δραχμαί.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν τὴν 30ὴν Μαρτίου 1973 καὶ θὰ πωλοῦνται μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Μαρτίου 1974, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα ἤθελον ἐξαντληθῇ ἐνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένοι φάκελοι πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας. Ἀπαντὰ τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς θὰ εἶναι ἐπικεκολλημένα ἐπὶ δύο φακέλων, ἀμφοτέρω δὲ θὰ διατεθοῦν ἀντὶ δραχμῶν 20,10, ἤτοι δύο δραχμᾶς ἐπὶ πλέον τῆς ἀξίας τῶν ἐφ' ἐκάστου ἐπικεκολλημένων γραμματοσήμων.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων φακέλων δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σχετικὴν προεγγραφὴν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι καὶ τῆς 15ῆς Μαρτίου 1973.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Φιλοτελιστῶν, λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμματοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας Κυκλοφορίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὡς συνδρομητῶν ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν-Φιλοτελισμοῦ, ὁδὸς Αἰόλου 100, Ἀθῆναι (131).

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας διαμένοντες, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται καὶ εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

1.—Υπό των Ταχυδρομικών Γραφείων και του Κεντρικού Φιλοτελικού Γραφείου (δόδος Αιόλου 100), διατίθενται «ΑΛΜΠΟΥΜΣ», κοινού μὲν τύπου ἀντί δραχμῶν 30, ἡμιπολυτελοῦς δὲ τοιοῦτου ἀντί δραχμῶν 150 ἕκαστον.

2.—Ἡ ἐκδοθησομένη τὴν 18/4/73 σειρά κοινῶν γραμματοσήμων «ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ — Τμήμα Β'» δὲν θὰ ἀποσταλῇ εἰς τοὺς κ.κ. συνδρομητάς, λόγῳ τῆς μεγάλης ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς.

Οἱ, ἐκ τούτων, ἐπιθυμοῦντες, δύνανται νὰ προμηθευθοῦν τὰ γραμματόσημα τῆς ἐν λόγῳ σειρᾷ ἐκ τῶν κατὰ τόπους Ταχ. Γραφείων, τὰ ὅποια θὰ δεχθοῦν καὶ προεγγραφὰς διὰ φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας τῆς σειρᾷ ταύτης μέχρι τῆς 5ης Ἀπριλίου 1973.

Εἰς «Γεωλογικοὺς» χρόνους ἢ Ἑλλάς ἀπετέλει ἐνιαῖον χερσαῖον χῶρον μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Αἰγῆϊς, εἰς τοῦτο δὲ δύναται νὰ ἀναζητηθῇ καὶ ἡ ἐνότης Πολιτισμῶν. Πράγματι ἀφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος ἀνεφάνη εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὁ Πολιτισμὸς ὑπῆρξε, βασικῶς, κοινός, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν συνθηκῶν, φυλῶν καὶ θρησκειῶν.

Τὸ πνεῦμα τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐγεννήθη καὶ ἤκμασεν ἐξ ἴσου εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀσίαν. Ἐκ τῆς προαιωνίου δὲ ταύτης παραδόσεως τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν ὁ πυρὴν τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ.

Κάποτε, ἴσως περίξ τῆς εἰκοστῆς χιλιετηρίδος π.Χ. ἐβυθίσθη τὸ μέγα Ὅρος τῆς Αἰγῆϊδος. Ἀπέμειναν ἐκτὸς τῆς θαλάσσης μόνον αἱ ὑψηλότεραι κορυφαὶ τῶν βουνῶν, καὶ αὗται εἶναι αἱ Κυκλάδες. Εἰς τὸ ἀσθενὲς αὐτὸ μέρος τοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς ἡφαίστεια ἤνοιξαν τὸν δρόμον τῶν.

Ἐξ αὐτῶν δύο μεγάλα καὶ πολλὰ μικρότερα ἐσχημάτισαν σιγά-σιγά μίαν ἐνιαίαν νῆσον, τὴν Θῆραν.

Ἐσβέσθησαν ἐν συνεχείᾳ, χιλιάδες ἔτη ἐπέρασαν καὶ ἡ Θῆρα ἀπέκτησε χῶμα, ὕδατα, βλάστησιν καὶ πανίδα.

Περὶ τὸ 3000 π.Χ. ἐδέχθη τοὺς πρώτους κατοίκους. Ἦτο εὐφορωτάτη, ὅπως ὅλαι αἱ ἡφαίστειογενεῖς νῆσοι. Ὅπως γνωρίζομεν τώρα, ἀνέπτυξε θαυμάσιον πολιτισμόν, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς Μινωικῆς Κρήτης, χωρὶς ποσῶς νὰ χάσῃ καὶ τὸν ἀτομικόν της χαρακτῆρα.

Ἡ εὐημερία καὶ ἡ τέχνη εὐρίσκοντο καὶ ἐδῶ εἰς τὸ ἀπογεῖον. Ἦτο πραγματικῶς μία εὐτυχὴς νῆσος μετὰ μεγάλην πόλιν, πολυτελεῖς κατοικίας, θαυμασίας τοιχογραφίας, ὑπέροχον κεραμεικὴν, μετὰ γνῶσιν τῆς γραφῆς καὶ μετὰ ἀκμαῖον ἐμπόριον. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν, περὶ τὸ ἔτος 1500 π.Χ., τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἀφυπνίσθησαν ἐκ νέου μετὰ ἀπερίγραφτον μανίαν.

Φοβερός σεισμὸς ὑπῆρξε τὸ προοίμιον, ὁ ὁποῖος ἐσάρωσε κάθε οἰκοδομήν.

Ἐκ τῆς δραστηριότητος τοῦ ἀφυπνισθέντος ἡφαιστείου 83 τετραγωνικά χιλιόμετρα (τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης νήσου) ἐχάθησαν μετὰ τὸ οὐρανοῦ καὶ τῆς ἀβύσσου τῆς «καλδερᾶς» (ἀρχικοῦ βάθους 800 μέτρων). Εἶναι ἡ μεγίστη ἔκρηξις ἡφαιστείου ἐξ ὧν γνωρίζομεν εἰς τὴν Περιοχὴν Ἱστορικότητος τοῦ Πλανήτου μας. Ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ ὕψος τῶν κυμάτων ἔφθασεν εἰς ἀπίστευτον σημεῖον. Ζέουσα τέφρα ἔπεσεν ἐξ οὐρανῶν καὶ κατέστρεψε δένδρα καὶ φυτείας. Ἐπὶ ἡμέρας τὸ σκότος παρετείνετο, διότι ὁ ἥλιος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Αἰγαίου. Αἱ ἀνασκαφαὶ αἱ ὁποῖαι συνεχιζόνται, παρέχουν τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα: Μέγας σεισμὸς κατέστρεψε κατὰ πρῶτον δόλοκληρον τὴν πόλιν. Ὅλαι αἱ οἰκίαι εἶχον δύο καὶ τρεῖς

ὀρόφους ἐξ αὐτῶν παρέμειναν ὀρθοὶ οἱ τοῖχοι μέχρι καὶ τῶν τριῶν πατωμάτων. Οἱ κάτοικοι δὲν ἔφυγον ἀμέσως. Παρέμειναν καὶ προσεπάθουν νὰ περισώσουν ὅ,τι ἦτο δυνατόν ἐκ τῶν ἐρείπιων.

Σκελετοὶ δὲν εὐρέθησαν μέχρι τοῦδε. Εἰς τινα διαμερίσματα ἐγκατεστάθησαν πρόχειρα ἐργαστήρια. Εἰς ἄλλα ἀπεθήκευσαν ὅσα ἀγγεῖα καὶ ἄλλα πράγματα ἡδυνήθησαν νὰ περισυλλέξουν. Εἰς ὀρισμένας περιοχὰς τῆς πόλεως ἀπεμάκρυναν τὰ ἐρείπια καὶ ἐκαθάρισαν αὐλὰς καὶ δρόμους. Ἡ ἀνάπαυλα δὲν διήρκεσε πολὺ. Ἰσως μῆνας, ἴσως καὶ ἡμέρας μόνον. Τὸ ἡφαίστειον ἐξύπνησεν αἰφνιδίως.

Προηγῆθη ἡ ἐκπομπὴ καπνοῦ καὶ ἡ πρώτη βροχὴ κισήρεως ἤρχισεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ἐντρομοὶ καὶ ἀπηλπισμένοι πλέον οἱ κάτοικοι ἀφῆκαν τὰ ἐρείπια καὶ ἐπεζήτησαν νὰ σώσουν τὰς ψυχὰς των. Ὅ,τι εἶχον πολῦτιμον τὸ παρέλαβον μαζί των. Τὸ πόσοι ἐξ αὐτῶν ἡδυνήθησαν νὰ σωθοῦν, ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκρήξεως, αἱ ὁποῖαι ἀγνοοῦνται.

Δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ εὐρεθοῦν κάποτε συσσωρευμένοι εἰς καμμίαν παραλίαν, ὅπου εἶχον καταφύγει ἀγωνιῶντες νὰ ἐπιβιbasθοῦν εἰς πλοῖα.

Ἀλλὰ αἱ ἀνασκαφαὶ δὲν ἐπιστοποίησαν μόνον τὴν δραματικὴν τύχην τῆς νήσου καὶ τῶν κατοίκων της.

Ἐφεραν συγχρόνως εἰς φῶς λίαν ἀξιόλογα ἔργα τέχνης θαυμαστὰ ντοκουμέντα ρυθμοῦ καὶ χάριτος.

Τὰ εὐρήματα τῆς Θήρας, συνιστοῦν ἀναμφιβόλως μήνυμα τοῦ τόσο ἀκτινοβόλου Αἰγιακοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Μινωικῆς ἐποχῆς, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ὑπόκρουσιν συγκλονιστικῶν γεολογικῶν μεταλλαγῶν, μᾶς μεταδίδει θεσπεσίαν καὶ γέμουσαν θρησκευτικῶν τόνων μουσικὴν, μᾶς παρουσιάζει τὸ χαμόγελον μιᾶς ἰσορροπίας καὶ φυσικῆς ζωῆς καὶ μᾶς προσφέρει τὸ ἐνεκτίμητον νέκταρ τῆς ἐδραιωμένης εἰς τὴν καταξίωσιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, αἰσιοδοξίας.

Ὅταν βλέπωμεν εἰς μίαν μικρὰν νῆσον, ὅπως ἡ Θῆρα, τόσην εὐμάρειαν καὶ τόσο μεγάλην πρόοδον τῆς ἀστικῆς ζωῆς. Τόσον ἐκλεπτυσμένον πολιτισμόν καὶ τόσην αἴσθησιν τῆς μεγάλης Τέχνης. Τόσην πρόοδον εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις, τέλος τόσο καταφανὴ τὴν εἰκόνα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐτυχίας, τότε μόνον θὰ ἐννοήσωμεν καὶ ἐν ἄλλο γεγονός: Ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι μόνον εἰς τὰς νήσους ἐθεώρησαν ὅτι ὑπάρχει τὸ ἰδανικόν τῆς ζωῆς. Ὅτι ἐδημιούργησαν τοὺς μύθους περὶ πανευτυχῶν νήσων, ὅπως ἡ Σχερία καὶ ἡ Ἀτλαντὶς. Ὅτι, τέλος καὶ μετὰ θάνατον ἢ αἰωνία εὐτυχία ἀνέμενε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν νῆσον ἢ τὰς νήσους τῶν Μακάρων.

(Ἀπάνθισμα ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σπ. Μαρινάτου).